

ת"פ 55031/07/14 - מדינת ישראל נגד יוסף בלאן

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני כב' השופט אריה רומנוב

ת"פ 55031-07-14 מדינת ישראל נ' בלאן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יוסף בלאן

הנאשם

ב"כ המאשימה: פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

ב"כ הנאשם: עו"ד מוסטפא יחיא

גזר דין

כללי וכתבי האישום

1. ביום 29.7.14 הוגש נגד הנאשם כתב אישום אשר כלל שני אישומים. במסגרת האישום הראשון הואשם הנאשם בעבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**"), ובעבירה של שוד, לפי סעיף 402(ב) לחוק. במסגרת האישום השני הואשם הנאשם בעבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב.
2. ואלה המעשים:

א. על פי האישום הראשון - ביום 23.3.14 בשעה 02:00 או בסמוך לכך, החנה המתלונן את רכבו ברחוב הרכבת בירושלים. בשעה 04:00, או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לרכב, ניפץ את השמשות האחוריות ואת שמשות דלת תא המטען הימנית של הרכב, במטרה לגנוב ממנו. הנאשם גנב מתוך הרכב מכשיר טלפון נייד וכן כלי עבודה רבים. את כלי העבודה, כך נטען בכתב האישום, החביא הנאשם בשיחים במקום הנמצא בסמוך לרכב, בעת שהיה הולך ושב ממנו. בכתב האישום נטען, כי בסמוך לכך המתלונן שב לרכב, הבחין בנאשם כשהוא שעון אל תוך הרכב, ושאל למעשיו. הנאשם

בתגובה זרק ציוד שהחזיק בידו ונתן למתלונן אגרוף לחזה. המתלונן השיב אגרוף לנאשם והלה נפל על חלקו הקדמי של הרכב. הנאשם התרומם ונתן למתלונן בעיטה באשכים, וכתוצאה מבעיטה זו המתלונן נפל על גבו ופגע בחומה אשר הייתה במקום.

בהמשך, המתלונן קם ודלק אחר הנאשם. כאשר הנאשם והמתלונן הגיעו לסמטה חשוכה שלף הנאשם סכין, פנה לאחור אל המתלונן ואיים עליו תוך שאמר: "אל תתעסק איתי, יש לי סכין", והתקדם לכיוונו של המתלונן. המתלונן נסוג אחורה והנאשם נמלט מן המקום. בכך הסתיים האירוע.

ב. על פי האישום השני - ביום 23.3.14 בשעה 13.00 או בסמוך לכך החנה המתלונן באישום זה את רכבו ברחוב הרכבת בירושלים. בשעה 05.00 או בסמוך לכך הגיע הנאשם לרכב, ניפץ את השמשה האחורית שמאלית של הרכב, במטרה לגנוב מתוכו.

3. הנאשם הודה בעובדות שיוחסו לו באישום השני והסכים לכך שיש להרשיע אותו בעבירה שיוחסה לו במסגרת אישום זה. ביחס לאישום הראשון, הנאשם הודה בחלק מהעובדות ובחלקן כפר. על רקע זה, התנהל הליך הוכחות בכל הנוגע לאישום הראשון.

4. בהכרעת הדין שניתנה על ידי ביום 15.4.15 החלטתי להרשיע את הנאשם בשתי עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב (באישום הראשון ובאישום השני). בנוסף, החלטתי לזכות את הנאשם מעבירת השוד שיוחסה לו במסגרת האישום הראשון, ותחת זאת הרשעתי אותו בעבירות של תקיפה, לפי סעיף 379 לחוק; החזקת סכין, לפי סעיף 186(א) לחוק; ואיומים, לפי סעיף 192 לחוק. סיכומי של דבר, במסגרת תיק זה הורשע הנאשם בעבירות הבאות: פריצה לרכב בכוונה לגנוב (שתי עבירות); תקיפה; החזקת סכין; ואיומים.

5. לאחר הכרעת הדין ביקש הנאשם לצרף מספר תיקים המתנהלים נגדו בבתי משפט אחרים, וזאת על מנת להישפט פעם אחת ו"לנקות שולחן". מדובר בתיקים הבאים:

א. ת.פ. 47592-05-14 (שלום רמלה) במסגרתו יוחסה לנאשם פריצה לרכב מסחרי בין התאריכים 6-7/2/14 וגניבת כלי עבודה בשווי של כ-6,000 ₪ מתוכו.

ב. ת.פ. 55833-02-14 (שלום ירושלים), בתיק זה הואשם הנאשם בכך שביום 4.4.13 הוא גנב שני מרזבים ממתכת שהיו מחוברים לבניין. לתיק זה צורפו שני תיקים נוספים: ת.פ. 61338-07-13, שבו הואשם הנאשם בכך שביום 19.5.13 הוא נכנס לחצר בית פרטית וגנב משם שני אגרטים עשויים נחושת וקומקום נחושת, ות.פ. 55378-07-14. כתב האישום שהוגש בתיק זה כלל 6 אישומים, כדלקמן:

i. אישום ראשון - יוחסה לנאשם פריצה לרכב בין התאריכים 7-8/4/14 וגניבת כלי עבודה.

ii. אישום שני - יוחסה לנאשם פריצה לרכב ביום 6.4.14 וגניבת כלי עבודה מתוכו.

iii. אישום שלישי - יוחסה לנאשם פריצה לרכב ביום 6.4.14 וגניבת כלי עבודה מתוכו.

iv. אישום רביעי - יוחסה לנאשם פריצה לרכב ביום 21.2.14 וגניבת כלי עבודה מתוכו.

v. אישום חמישי - יוחסה לנאשם פריצה לרכב בין התאריכים 14-15/2/14 וגניבת כלי עבודה מתוכו.

vi. אישום שישי - יוחסה לנאשם פריצה לרכב בכוונה לגנוב ביום 16.1.14. מעשה הגניבה לא יצא אל הפועל בסופו של דבר, וזאת בשל העובדה שעוברי אורח התקרבו למקום והנאשם עזב אותו.

ג. ת.פ. 2008-11-14 (שלום ירושלים) במסגרתו הוגש הנאשם בהפרת הוראה חוקית, בכך שהפר ביום 12.6.14 את תנאי מעצר הבית שהוטל עליו.

ד. ת.פ. 21177-04-14 (שלום ירושלים). תיק זה כלל שני אישומים. באישום הראשון - יוחסה לנאשם פריצה לרכב ביום 8.4.14, וכן נהיגה בזמן פסילה וללא ביטוח. באישום השני - יוחסה לנאשם גניבת תיק שהכיל כסף ומסמכים שונים, אשר נשכח בקופת חולים ביום 18.2.14.

ה. תמצית אישום 81314/14 - במסגרת תיק זה (שטרם הוגש בו כתב אישום) יוחסה לנאשם גניבת תיק, על תכולתו, שמצא בקופת חולים, ביום 18.2.14.

6. הנאשם הודה לפניי במיוחס לו בכל התיקים הנ"ל, ועל יסוד הודאתו הוא הורשע בעבירות האמורות בהם.

7. גזר דין זה מתייחס, אפוא, לתיק שבכותרת ולכל התיקים המנויים בסעיף 5 לעיל אותם צירף הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

8. בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר שירות המבחן. מתסקיר שירות המבחן מיום 31.8.15 עולה, כי הנאשם כבן 51, נשוי ואב לילד בוגר, תושב ירושלים. הנאשם הוא הבן השלישי במשפחה שכללה הורים ושלושה ילדים. הנאשם סיים 12 שנות לימוד בבית ספר בירושלים. אביו של הנאשם מצוי בשנות ה-80 לחייו, ולאורך השנים היה בעל אטליז שבו עבד גם הנאשם, עד לסגירתו לפני מספר שנים. אימו של הנאשם לא עבדה. הנאשם מסר לשירות המבחן, כי אחיו הם בעלי משפחות ומתפקדים באופן נורמטיבי, ללא עבר פלילי או התמכרות. הנאשם נישא בשנות ה-20 לחייו ויש לו בן אחד שהוא כיום בן 21, הלומד לימודים אקדמיים בצרפת. אשתו של הנאשם היא מורה. על פי האמור בתסקיר, הנאשם החל להשתמש בסמים בגיל צעיר. הנאשם מסר לשירות המבחן, כי לאחר שחרורו מהמאסר האחרון בשנת 2006 הוא פנה לטיפול במרכז המטפל במכורים באמצעות מתדון, וכי במשך מספר שנים הוא נגמל משימוש ב"סמי

רחוב" והתייצב על שימוש במתדון בלבד. זאת, עד לשנת 2014 אז שב להשתמש בסמים. בהתייחס לעברו הפלילי של הנאשם מצוין בתסקיר, כי לחובתו 4 הרשעות קודמות בין השנים 2001-2007 המתייחסות לצירוף של 11 תיקים שעניינם עבירות רכוש וסמים. 9 מתוך תיקים אלה עניינם בעבירות של פריצה לרכב או גניבה מרכב. הנאשם נדון פעמיים בעבר לעונשי מאסר בפועל. בהתייחס לעבירות מושא גזר דין זה מצוין בתסקיר, כי הנאשם לוקח אחריות על ביצועו, למעט עבירות האלימות. הנאשם ביטא בפני שירות המבחן חרטה ובושה בשל התנהגותו, ותלה את הסיבה לביצוע העבירות בחזרתו לצורך סמים. בהקשר זה צוין בתסקיר, כי חלק מהעבירות בוצעו על ידי הנאשם בשנת 2013 בזמן שלפי הטענה הוא טופל במתדון והיה נקי מ"סמי רחוב". התרשמות שירות המבחן היא, כי מעשי הגניבה נעשו על ידי הנאשם לא רק לצורך מימון התמכרותו לסמים, אלא הדבר שיקף את אורח החיים העברייני שניהל באותה עת. הנאשם ביטא בפני שירות המבחן רצון להשתלב בהליך טיפולי הכולל גם את המשך השימוש במתדון. בתסקיר צוין, כי בשיחה עם הנאשם בלט הפער בין תיאור תפקודם התקין של בני משפחתו; ביטוי רצון מצידו לנהל אורח חיים נורמטיבי וביטוי תפיסות פרו חברתיות, אל מול העבירות שביצע ועברו הפלילי וההתמכרות. התרשמות שירות המבחן היא, כי בצד רצון כן מצידו של הנאשם לנהל אורח חיים נורמטיבי, הרי שבמצבי לחץ וקושי רגשי קיימת חזרה לדפוסים עברייניים והתמכרותיים המוכרים לנאשם. כגורמי סיכוי לשיקום בעניינו של הנאשם מצוין שירות המבחן את לקיחת האחריות על מרבית העבירות בהן הורשע; ביטוי רצון לניהול אורח חיים נורמטיבי; התייצבות במצבו על רקע השימוש במתדון; וההתרשמות כי אשתו של הנאשם מהווה דמות תומכת ומחזקת עבורו. מנגד, כגורמי סיכון להתנהגות עבריינית חוזרת צוין ריבוי העבירות, חזרה על ביצוע עבירות גם לאחר גמילה מסמים, והתרשמות שירות המבחן מדפוסי עבריינות הקיימים אצל הנאשם, וחשש כי הוא נעדר כלים להתמודד במצבי לחץ ומצוקה. בסיכומי של דבר, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם. בשים לב לריבוי העבירות, המלצת שירות המבחן היא כי יוטל על הנאשם עונש של מאסר בפועל וכן עונש מותנה כגורם מרתיע לעתיד.

לישיבת הטיעונים לעונש שנקבעה ליום 14.10.15

9.

התייצבו בנו של הנאשם ואחיו, שנטען כי הגיעו מחו"ל באופן מיוחד. השניים העידו מטעם הנאשם. האח מסר בעדותו כי הוא מתגורר בארה"ב מאז שנת 1981, כי הוא עוסק בנדל"ן, וכי הוא הגיע לארץ במיוחד על מנת לסייע לנאשם. האח מסר כי בכוונתו להישאר בארץ ולהקים עסק בו יעסיק את הנאשם, כדי להרחיקו מצרות ולשקמו. בנו של הנאשם מסר, כי הוא לומד מזה מספר שנים בצרפת לימודים אקדמיים, וכי על אף שנותרה לו עוד שנה לסיום לימודים הוא בחר לשוב לארץ על מנת להיות לצד אביו. בסיום דיון זה, בו טענה המאשימה לעונש, נעתרתי לבקשת ב"כ הנאשם להגיש פסיקה מטעמו. בנוסף, לנוכח התרשמותו של בית המשפט בדבר התגייסותה של המשפחה לסייע לנאשם, בית המשפט ביקש לברר את הרעיון השיקומי שהועלה על ידי אחיו של הנאשם, ולפיו הוא יעסיק את הנאשם בעסק שיקים בארץ. לשם כך נקבע דיון נוסף ליום 28.10.15. בדיון שהתקיים ביום זה מסר ב"כ הנאשם, כי המשפחה נזקקת לפרק זמן קצר נוסף על מנת להציג את התוכנית השיקומית. בנסיבות אלה קבעתי דיון המשך ביום 15.11.15. בדיון זה הציג ב"כ הנאשם אישור מחברה המוכנה להעסיק את הנאשם כסוכן מכירות, וזאת, כך נטען, כפתרון ביניים עד שאחיו של הנאשם יקים את העסק עליו דיבר. בדיון זה גם נשמעו טיעוני ב"כ הנאשם לעונש.

טיעוני הצדדים לעונש

במסגרת הטיעונים לעונש הגישה ב"כ המאשימה את

10.

גיליון הרישום הפלילי של הנאשם וכן את הגיליון התעבורתי. ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים

העומדים ביסוד העבירות בהן הורשע הנאשם, שעניינם הגנה על רכושו של אדם, הגנה על קניינו, וביטחון האישי. נטען, כי הפגיעה בערכים אלה במקרה שלפנינו היא חמורה, וזאת לנוכח ריבוי העבירות, ריבוי מתלוננים, והתפרסות העבירות על פני זמן ממושך. ב"כ המאשימה ציינה את הנזק הפוטנציאלי העלול להיגרם כתוצאה מביצוע עבירות מסוג זה בעקבות התפתחות בלתי צפויה, כפי שאירע באירוע מושא התיק שבכותרת, שעה שהמתלונן הבחין בנאשם כשהוא פורץ לרכבו וניסה לעצור אותו. בהקשר זה הפנתה ב"כ המאשימה לעדותו של המתלונן, אשר מסר כי ההיתקלות עם הנאשם, שהחזיק בסכין, הותירה בו פחד. עוד הדגישה ב"כ המאשימה את דפוס הפעולה והשיטתיות שבמעשי הנאשם.

בטיעוניה התייחסה ב"כ המאשימה לכל אירוע (אצין, כי מדובר ב-15 אירועים) וציינה מהו מתחם הענישה לו טוענת המאשימה ביחס לכל אירוע. בגין אירוע של פריצה לרכב אשר כלל גם מעשה גניבה עותרת המאשימה לקביעת מתחם ענישה שנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר. בגין האירוע מושא האישום הראשון בתיק שבכותרת, אשר כלל עבירות של התפרצות לרכב, תקיפה, החזקת סכין ואיומים עותרת המאשימה למתחם שנע בין 12 ל-18 חודשי מאסר. בגין אירוע של פריצה לרכב ללא גניבה עותרת המאשימה למתחם ענישה שנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר. בגין אירועי הגניבה (4 במספר) עותרת המאשימה למתחם שנע בין של"צ ל-12 חודשי מאסר (בהתאם לנסיבות המקרה). בין עבירת הפרת הוראה חוקית עותרת המאשימה למתחם ענישה שנע בין מאסר מותנה למאסר קצר בפועל. ביחס לעבירות התעבורה נטען, כי המתחם יכול לנוע בין 15 ימי מאסר ועד 20 חודשים ובנוסף פסילה שבין 6 חודשים ל-60.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה בתמיכה לטיעוניה. בסיכומו של דבר, ב"כ המאשימה ציינה, כי העונש הראוי לשיטתה הוא מספר שנות מאסר. עוד נטען, כי יש להטיל על הנאשם מאסר מותנה; פסילת רישיון נהיגה ופסילה מותנית, ביחס לעבירות התעבורה; פיצוי לנפגעי העבירה; וקנס.

11. בפתח טיעוניו טען ב"כ הנאשם, כי עניין לנו במקרה מיוחד שבו הנאשם, במהלך חקירת המשטרה באשר לאירוע מושא התיק שבכותרת, החליט להודות בכל מעשיו וקיבל אחריות גם על עבירות אחרות שלא היו ידועות למשטרה. לנתון זה יש משמעות רבה, כך נטען, בהיבט של הקלה בעונשו של הנאשם. בהתייחס לעברו הפלילי של הנאשם נטען, כי בפועל ריצה הנאשם רק תקופה של שנתיים במאסר וכי המאסר האחרון היה בשנת 2005. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה בתמיכה לעמדתו באשר למדיניות הענישה המקובלת בעבירות מושא דיונו וטען, כי מתחמי הענישה המקובלים בפסיקה נמוכים באופן משמעותי מאלה להם טענה המאשימה. ב"כ הנאשם התייחס עוד בטיעוניו לנסיבות חייו של הנאשם, כעולה מתסקיר שירות המבחן. בסיכומו של דבר, ביקש ב"כ הנאשם שלא לגזור את עונשו של הנאשם בשלב זה, להורות על שחרורו בערובה בפיקוח משפחתו, לבחון את תפקודו במשך פרק זמן של חצי שנה, ולאחר מכן לעשות הערכה מחודשת של המצב. לחלופין, עתר ב"כ הנאשם לגזור על הנאשם עונש כולל בגין כל המעשים.

12. במסגרת ישיבת הטיעונים תיאר הנאשם, לבקשת בית המשפט, את התנאים בהם הוא נמצא בימים אלה בבית המעצר וציין כי הוא מקבל טיפול במתדון בבית המעצר.

דין

13. כאמור, בית המשפט שקל לבחון אפשרות של הליכה

במסלול שיקומי בעניינו של הנאשם, וזאת לנוכח התגייסותה של המשפחה ובכלל זה העובדה שאחיו של הנאשם ובנו שבו במיוחד מחו"ל על מנת לסייע לו. האפשרות שנשקלה הייתה לשחרר את הנאשם בערובה בעוד הליך זה תלוי ועומד, על מנת לבחון את הליך שיקומו של הנאשם, בליווי ופיקוח של בית המשפט. לצורך בחינת אפשרות זו אף נדחה הדין פעמיים. ואולם, בסופו של יום לא הוצגה בפני בית המשפט תוכנית קונקרטית ומוחשית מצדה של משפחת הנאשם אותה ניתן לשקול באופן מעשי וממשי, פרט לאישור חברה המוכנה להעסיק את הנאשם כסוכן מכירות. מטעם זה הגעתי לכלל מסקנה כי מוטב לגזור את עונשו של הנאשם עתה, ולהותיר את הליך שיקומו של הנאשם למשפחתו ולמסגרות המתאימות לאחר שהנאשם יסיים לרצות את עונשו. נכונות המשפחה לסייע לנאשם ולהעלותו על דרך חדשה תילקח בין יתר השיקולים לעניין העונש.

14. גזירת דינו של הנאשם בתיקים שלפניי תיעשה במסגרת הוראת תיקון 113 לחוק.

15. בהתאם לתיקון 113 לחוק, על בית-המשפט לקבוע בגזר-הדין את מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה שעבר הנאשם, זאת בהתאם לעיקרון המנחה - היינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם כך, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בתוך מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. עם זאת, בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור (רא' סעיפים 40ב ו-40ג לחוק). יצוין עוד, כי כאשר בית המשפט הרשיע נאשם בכמה עבירות המהוות כמה אירועים, יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד. לאחר מכן, רשאי בית המשפט לגזור עונש נפרד או עונש כולל לכל האירועים (רא' סעיף 40ג לחוק).

16. כפי שציינתי, עניין לנו במספר אירועים רב, 15 במספר. מרבית האירועים עניינם בפריצה לרכב בכוונה לגנוב, בעיקר כלי עבודה, (10 אירועים), כשמתוכם בשישה מקרים גם בוצעה בפועל גניבה מתוך הרכב. ארבעה אירועים נוספים עניינם בגניבה שלא מרכב. אירוע נוסף עניינו בהפרת הוראה חוקית, כאשר הנאשם הפר תנאי מעצר בית שהוטלו עליו. יש לציין, כי בשני אירועים מתוך האירועים הנ"ל הורשע הנאשם בעבירות נלוות. כך, באישום הראשון מושא התיק שבכותרת הורשע הנאשם גם בעבירות של תקיפה, החזקת סכין, ואיומים. באירוע מיום 8.4.14 (בתיק 21177-04-14) הורשע הנאשם גם בעבירות של נהיגה בזמן פסילה וללא רישיון נהיגה.

17. אני סבור כי מתחם הענישה ההולם ביחס לכל אחד מאירועי הפריצה לרכב (למעט האירוע מושא האישום הראשון בתיק שבכותרת) נע בין של"צ לבין 12 חודשי מאסר (רא' למשל: רע"פ 4338/15, מיום 23.6.15; עפ"ג (י-ם) 59653-03-15, מיום 30.6.15; עפ"ג (חי') 20738-08-14, מיום 27.8.14). בגין האירוע מושא האישום הראשון בתיק זה, בו הורשע הנאשם בעבירות של פריצה לרכב, תקיפה, החזקת סכין, ואיומים, אני סבור כי מתחם הענישה הראוי נע בין מאסר בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר. בגין עבירת הפרת חובה חוקית מקובל על"י המתחם שנטען על ידי המאשימה, הנע בין מאסר מותנה למאסר קצר בפועל. אשר לעבירות התעבורה, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא ביטוח, כפי שציינה המאשימה, מתחם הענישה הוא גמיש.

18. אני סבור, כי במקרה שלפנינו יש מקום לגזור עונש כולל על הנאשם ביחס לכל האירועים שבגנים הוא הורשע. מדובר במספר רב של עבירות שנעברו על ידי הנאשם לאחר שנים לא מעטות בהן הוא לא היה מעורב בפלילים, כאשר רוב העבירות שעבר הנאשם הן מאותו סוג, וחלקן נעברו בסמיכות זו לזו. כך, שתי העבירות מושא התיק שבכותרת נעברו בזו אחר זו, וארבע עבירות מושא ת.פ. 55378-07-14 ות.פ. 21177-04-14 נעברו בתוך שלושה ימים (מיום 6.4.14 ועד ליום 8.4.14). יש, על כן, לראות את מכלול העבירות שעבר הנאשם בהקשר אחד, ועל כן יש לגזור בגין עונש כולל.

19. בבואי לקבוע את העונש הראוי במקרה זה, יש לציין כשיקולים לחומרה את הנתונים הבאים: העובדה שעניין לנו בשורה ארוכה של עבירות, אשר בוצעו במועדים שונים, נגד מתלוננים שונים והתפרשו על פני תקופה כוללת שראשיתה ביום 4.4.13 (גניבת שני מרזבים) וסופה ביום 12.6.14 (הפרת הוראה חוקית). חומרה יתירה יש בכך שמדובר בדפוס פעולה שחוזר על עצמו שוב ושוב מצידו של הנאשם, הן בתיקים הנוכחיים והן בתיקים מושא עברו הפלילי, עד שניתן לומר כי "עיסוקו" היה בפריצה לרכבים וגניבת כלי עבודה מתוכם. לעניין עבירת האלימות מושא התיק שבכותרת אעיר, כי בצד חומרתה של העבירה יש לקחת בחשבון את העובדה שכוונתו של הנאשם היה לבצע עבירת רכוש "נקייה" וכי עבירת האלימות הייתה תוצאה מהופעתו הבלתי צפויה של המתלונן.

20. מנגד, לזכותו של הנאשם מביא אני בחשבון את השיקולים הבאים: הודאתו במרבית המעשים, הטענה כי חלק מהמעשים נחשפו ביוזמתו של הנאשם, ונסיבות חייו כעולה מתסקיר שירות המבחן ובכלל זה התמכרותו לסמים. עוד מביא אני בחשבון כי מאסרו האחרון של הנאשם היה לפני כ-10 שנים. כפי שצינתי, אתן משקל גם להתגייסות המשפחה לסייע לנאשם ולהעלותו על דרך חדשה.

21. **סיכומי דבר.** לאחר שנתתי דעתי לטענות שהעלו באי כוח הצדדים, ובשוקלי את השיקולים לכאן ולכאן, אני מחליט, אפוא, להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 33 (שלושים ושלושה) חודשי מאסר החל מיום מעצרו - 21.7.14.

ב. 9 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך שלוש שנים ממועד שחרורו מהכלא עבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, לרבות אחת הנגזרות של עבירה זו.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך שלוש שנים ממועד שחרורו מהכלא אחת מהעבירות הנוספות בהן הורשע בתיק זה, לרבות אחת הנגזרות של עבירות אלה.

ד. אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלונן בתיק שבכותרת (מושא הכרעת הדין), בסכום של 7,500 ₪, אשר ישולם בתוך 6 חודשים ממועד שחרורו של הנאשם מהמאסר. המאשימה תודיע למתלונן תוכן החלטתי.

22. בית המשפט ציין את התגייסותה של המשפחה לסייע לנאשם, והוא מצפה כי התגייסות זו תימשך. יש, אפוא, לצפות כי לקראת שחרורו של הנאשם תוכן עבור הנאשם תוכנית שיקומית הן בהיבט התעסוקתי והן בהיבט הטיפולי (כגון טיפולים במרכז מתדון). ניתן, כמובן, לפנות לרשות לשיקום האסיר ולבקש את סיועה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ז בכסלו תשע"ו, 29 בנובמבר 2015, במעמד הנוכחים.

אריה רומנוב, שופט